

۲۰۲۲/۰۴/۰۴

حنیف رهیاب رحیمی

شادروان ولی احمد نوری شخصیت متین و با وقار

خبر وفات مرد خردمند، انسان فرهیخته و وطنپرست باوقار جناب نوری صاحب چنان اندوهگینم ساخت که برای لحظاتی مات و مبهوت ماندم و بی اختیار اشک چشمانم جاری شد. یادش گرامی باد.

نوری صاحب زنده یاد را در سال ۲۰۱۲ از طریق افغان جرمن آنلاین شناختم و وبسایت وزین افغان جرمن آنلاین را دوستم انجنیر صاحب سیدال هومان به من معرفی نمود. گرچه موصوف بعدها سایت علیحده ای را تاسیس نمود که همراهِ شان همکاری داشتم ولی علایق من با پورتال افغان جرمن آنلاین چنان ناگسستی و عمیق باقی ماند که هیچ عاملی تا کنون قادر نشده آنرا متزلزل سازد.

در حالیکه به روان پاک نوری عالیقدر با صد اندوه و افسوس درود می فرستم، خاطره ای را می نگارم:

گاهی که همیشه با هم ارتباط تلفونی و سکایپ داشتیم این نوشته را برای شان خواندم، بی حد خوش شد و از من تشکر کرد.

افسوس که امروز آن زمان فرارسیده و من همچنانی که نوشته ام خود را در کنترول احساساتم عاجز و ناتوان می یابم.

نوشته ازین قرار بود:

«نوری صاحب عالیقدر و مهربان،

حتماً تا حال برای تان ثابت شده که چقدر دوست تان دارم و تا چه اندازه به شخصیت تان احترام قایل هستم.

روز پیش در صفحه سکایپ، چراغک سبز تان برای کل روز خاموش بود، با دیدن آن ماحول دل و دماغم را غبار غم انگیزی احاطه کرد، در دلم گذشت که:

امر طبیعیست که همه به نوبت طعم تلخ و ناگوار مرگ را چشیدنی هستیم و پس و پیش از نوشیدن این شربت ناخوشخور بهره مند می شویم اما هیچکس نمی داند که، کی اول و کدام شخص بعد از او با این جهان وداع می گوید.

اما امروز که چراغ سکایپ شما نوری صاحب عزیز ما خاموش است اگر خدای نخواست روزی این چراغ برای ابد خاموش شود و دست بی رحم مرگ گلوی نازک و نحیف تانرا خفه کند، در روز اول شنیدن این خبر چنانچه خود را می شناسم:

- تمام روز گریه ام را کنترول نخواهم توانست و اشک از چشمانم جاری خواهد بود.

- هزار کار مهم را مانده با ریختن تمام اندوه و غصه ام مرثیه جانگدازی در سوگ تان خواهم نوشت که دلم تا حدی آرا.....م بگیرد و در سایت افغان جرمن آنلاین و آریانا افغانستان آنلاین ارسال خواهم کرد.

- در هفته اول هر روز، هر باری که بیایید، اشک بدون اراده از چشمانم سرازیر خواهد شد و هر یک از همکاران و دوستانم را از این ضایعه المناک آگاه خواهم کرد.

- در هفته دوم این اشکریزی کم تر ولی آه کشیدن و افسوس خوردن در مورد این ضایعه بزرگ ادبی و ملی ادامه خواهد یافت.

- در هفته سوم و چهارم، اشک کمتر خواهم ریخت ولی سخن ها و مذاق های تان هر روز در گنبد غمناک ذهنم خواهد پیچید و رنج از دست رفتن دوست و رفیق بسیار با ارزش و چیز فهمی را برابم تازه و تکرار خواهد ساخت.

بعد از یکماه آهسته آهسته اشک و غم و ماتم جایش را به یک کمی فراموشی خواهد سپرد ولی یادتان برای همیشه نزدم گرامی خواهد ماند.

بعد از آن در هر جایی که نام تان یاد شود در حق تان دعا خواهم نمود.»

نوری صاحب مرحوم این نوشته ام را زیاد پسندید و مانند همیشه با لبخند بزرگی پاسخ را داد.

برای مطالب دیگر حنیف رهیاب رحیمی روی عکس کلیک کنید